

Hvilket dyr er du?

ALLE HAR FÅTT SPØRSMÅLET EN GANG I LØPET AV LIVET. HER ER TO MENN SOM HAR TATT SVARET PÅ ALVOR.

Jeg har snakket med Joon og Miles T. F. Baxxter, to av de aktive i det lille norske furrymiljøet.

– En fur vil si noen som har en interesse for og ofte et nært forhold til dyr. Som ofte ønsker å være et dyr i en eller annen form, sier Miles T. F. Baxxter.

Hva dette innebærer varierer fra individ til individ. Noen kan ha et dyr som et person-lig totem, andre igjen kan føle at de er et dyr født inn i en menneskekropp, mens andre kan ha dyr som en ren hobby. De fleste furs har også en sterk interesse for antropomorfe dyr, som vil si dyr med menneskelige egenskaper, og skaper ofte en slik presentasjon av seg selv som man blant annet kan manifestere over internett ved å rollespille med andre furs.

– Da jeg var 13 år og vi fikk internettforbindelse i huset, fant jeg ut noe jeg på sett og vis hadde visst helt siden jeg var liten. Eller, riktigere sagt, jeg fant et begrep for den abnormaliteten jeg alltid har følt. Helt siden jeg var liten så har en ulveånd fulgt etter meg og fungert som en slags spirituell veileder. Noen kan vel lett finne på å kalle det en slags fantasivenn, men at den fantasivennen har vedvart selv inn i voksen alder mener jeg er bevis på at det er noe litt annet, forteller Joon.

BAKGRUNN, UTDANNELSE OG FRITID

– Rett etter den videregående skole ble jeg trent i militære disipliner, i luftforsvaret, under førstegangstjenesten. Selv om løftene fra Forsvaret lød at "man skal ikke dimme til arbeidsledighet", så er det likevel det som er skjedd for min del. Men, så er det jo tross alt et mer eller mindre mettet arbeidsmarked jeg står foran. Av hobbyer så har vi rollespill og dataspill, eller det er i hvert fall to ganske greie ting å fordrive tiden med. Ellers er jeg nokså interessert i kunst, alt fra konvensjonell kunst til body art. Har selv noen tatoveringer, alle avbilder mytologiske vesener, forteller Joon villig.

– For tiden studerer jeg filosofi ved Universitetet i Oslo. Hobbyer inkluderer musikk, film, rollespill, kunst, litteratur, og flere andre ting, sier Miles.

Begge ble introdusert for furry fandomen gjennom internett. Ved tilfeldig surfing datt de over det som skulle forandre livene deres betraktelig.

FURRYKARAKTERER

Joon forklarer:

– Hva man legger i begrepet "furrykarakter" varierer fra person til person. For de som tror på en form for shamanisme, kan dette være knyttet til deres personlige dyretotem. Andre behandler furrykarakterer som selvskapte fiktive karakterer med visse dyretrekk, som i romaner og filmer, med unike bakgrunner og krefter, og de kan ha opp til flere som de veksler mellom og som de rollespiller over nettet eller i det virkelige livet.

Miles forsetter:

– Min egen furrykarakter er en antropomorfisk fjellrev, og jeg tenker ikke på meg og min karakter som separate personer. Den eneste reelle forskjellen er

utseendet, og det er som en antropomorfisk fjellrev jeg ønsker å presentere meg selv i furrymiljøet.

Joon utdypet:

– Forestill deg en grå varulv, som for eksempel tatt fra filmene Van Helsing eller Underworld. Legg spesielt godt merke til de store skarpe tennene og klørne som bare venter på å rive noe i filler og blikket som får blodet til å stivne i årene påselv de mest fryktløse. Så fjerner du alt det Hollywoodtullet jeg nettopp beskrev og ser noe som ikke ser noe særlig mer truende ut enn familiens hund.

I BEGYNNELSEN VAR DET ENSOMT Å FINNE SEG SELV

– Da jeg først ble en fur, følte jeg meg ensomt her i Norge, jeg trodde jeg var den eneste av "mitt slag" i landet, forteller Baxxter.

Men også her var internett til hjelp. Det begynte med snublende kontakt og sporadiske e-poster. I håp om å kunne samle flere, opprettet Baxxter et norsk furryforum tidlig i fjor. Og da fant mange fram.

– Det viste seg å være flere norske furs enn jeg hadde trodd! Dette gjorde det også mulig å endelig få arrangert noen mindre møter, fjes til fjes. Baxxter forsøker å møte andre norske furs når han kan, men det meste av sosialiseringen foregår på nettet.

"DA JEG VAR 13 ÅR OG VI FIKK INTERNETTFORBINDELSE I HUSET, FANT JEG UT NOE JEG PÅ SETT OG VIS HADDE VISST HELT SIDEN JEG VAR LITEN"

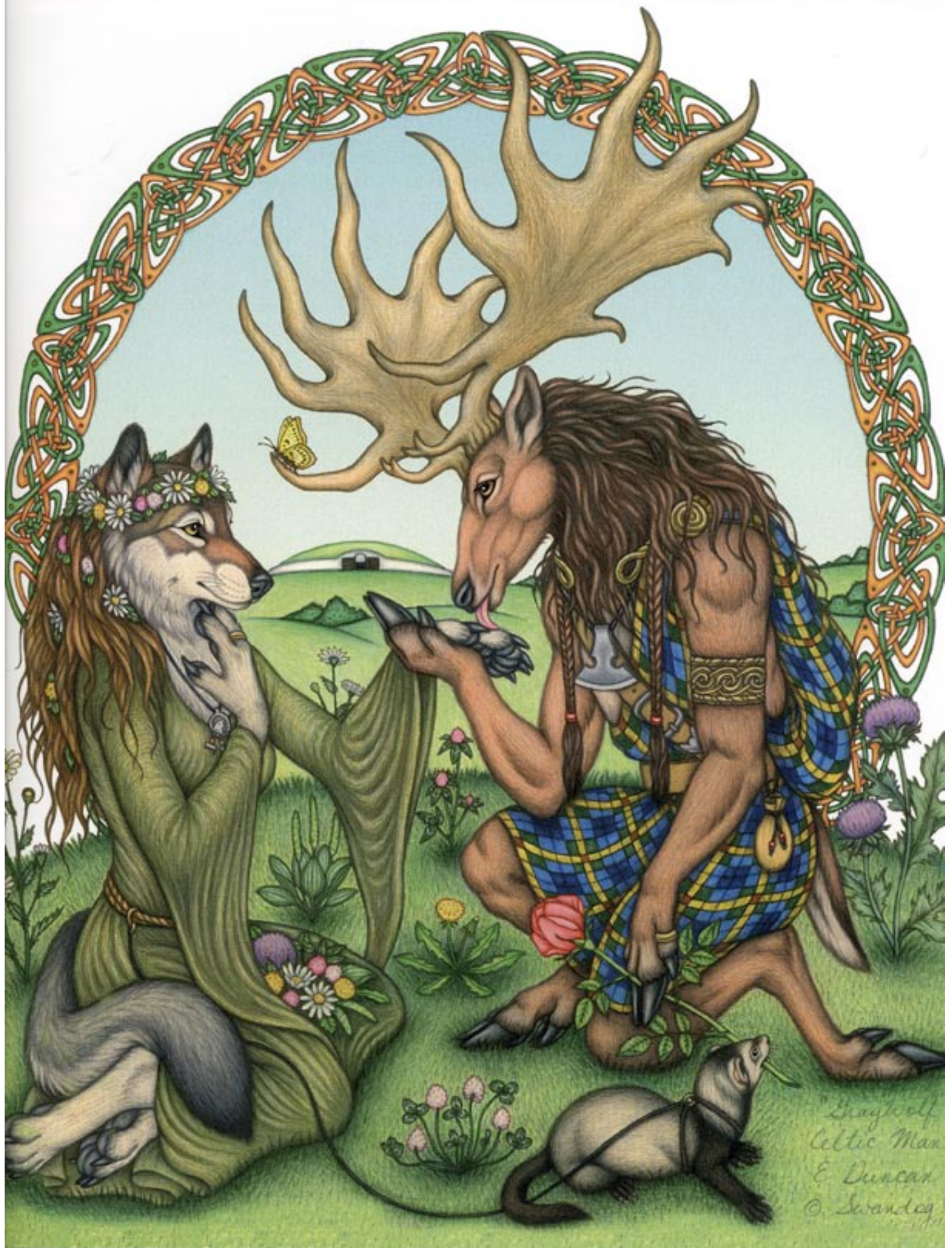
– Sammenlignet med de fleste andre vestlige land har Norge et lavt antall furs, og siden Norge er et langt land bor de fleste norske furs spredt i forhold til hverandre, så det er ikke så ofte de har mulighet til å møtes. I tillegg er det flere som er skapfurs og som er redde for at venner og familie skal oppdage at de er furs.

ET HEMMELIG DOBBELTLIV

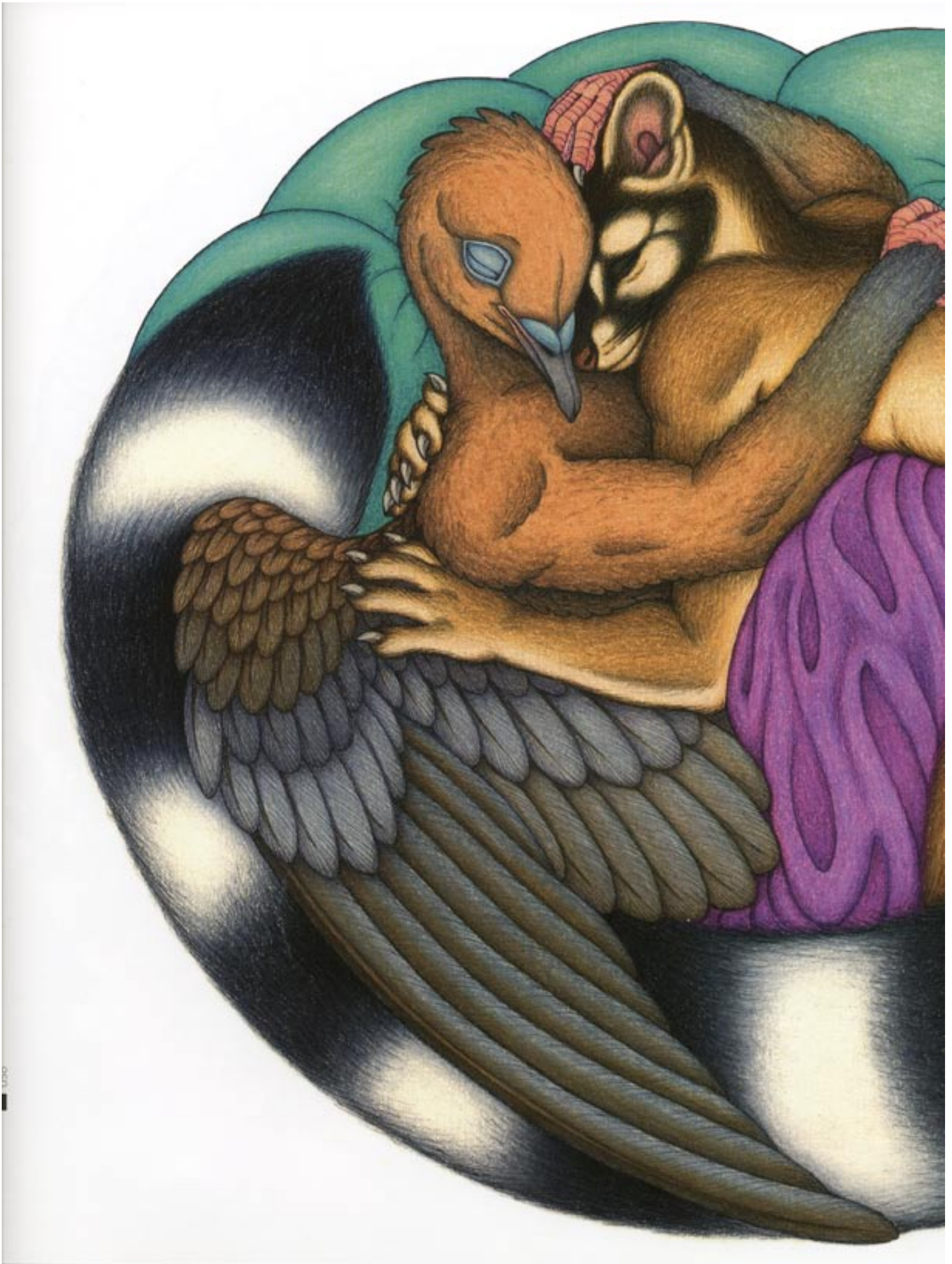
– Jeg har fortsatt ikke kommet ut av skapet til familie og venner, og jeg vet ikke om jeg noen gang kommer til å gjøre det. Dette er en meget personlig del av livet mitt, og derfor ikke noe jeg nødvendigvis ønsker å dele med alle. Baxxter mener furryfenomenet kan være vanskelig å forstå og tolerere for andre. – Men det kan bli slitsomt å leve et dobbeltliv, sier han.

– Det er vel stort sett bare mine nærmeste venner og noen av mine gothvenner som jeg har åpent fortalt det til, uten å være redd for at de skulle finne det frastøtende, meddeler Joon.

Det finnes mange skapfurs som viser typiske tegn til å være en fur, men ikke vet hva det er. Disney har hjulpet til med å dra en del furs frem i lyset, mener Joon.

Graywolf
Celtic Man
E. Duncan
© Swandeg

HISTORIKK OG ENGASJEMENT

– Det hele begynte trolig for flere tusen år siden, mens det var vanlig å tro på dyreånder som en kilde til inspirasjon, styrke og visdom. Men i nyere tid er vel utspringet til furry fandomen, som den nå er kjent, en samling amerikanske kunstnere rundt 1970- og 80-tallet. Fandomen er vel ikke altfor ulik andre fandoms. Star Trek har en hel hærskare av fans verden over, og det er stort sett individer som fører fandomen videre med sine bidrag og innspill, forteller Joon, og utdyper:

– Det er mange som bidrar til furrymiljøet med tegninger, malerier eller skjønnlitterære verk, gjerne inspirert av andre folks kreasjoner. Det finnes også de som syr "fursuits" og bruker dem ved større samlinger av furs, skjønt, jeg har også hørt om enkelte som nesten aldri tar av seg drakta. Graden av engasjement varierer veldig fra individ til individ. Noen holder seg til det helt enkle og gjør ikke stort annet enn å se på, kanskje tegne eller skrive noe. Noen kan være helt ekstreme og går virkelig inn for å være den skapningen de selv mener at de er til enhver tid, og vier alt sitt talent til furryrelaterte arbeider. Og, selvfølgelig, så er det jo mellomting.

ET TILFREDSSTILLEND E SELVBILDE

– Kunst har alltid vært en av de fremste måtene for mennesket å uttrykke sine tanker, fantasier og følelser på en storslått måte, sier Joon. På lik måte visualiserer man sin furrykarakter, eller "fursona":

– I sin fantasi skaper man et tilfredsstillende selvbilde, uavhengig av hvem eller hva man virkelig er. De aller fleste har på et eller annet tidspunkt drømt om at de var noen andre enn akkurat den de er eller var.

– Det er på denne måten man kan leve ut sin furrykarakter og dele den med andre, sier Miles F. T. Baxxter.

NEGATIV OMTALE

Miles forteller:

– Furryfenomenet har tidligere fått en del negativ omtale i media, først og fremst amerikanske, som gjør at flere andre furs er negativt innstilt når de hører at media skal dekke noe furryrelatert. Det er dessverre slik at media mener at dårlige nyheter selger bedre enn gode. Media har valgt å vise frem de mer ekstreme sidene ved furryfenomenet, som fåtallet av furs tar del i, og dette gir et uheldig og svært feilaktig bilde av hva det vil si å være en fur. Når noen hører ordet fur eller furry, vil de øyeblikkelig assosiere det med denne negative medieoppmerksomheten dersom de ikke har mer personlig erfaring på dette området. Selv tror jeg ikke det er noen stor fare for at media i Norge vil kjøre lignende saker i nærmeste fremtid, men noen furs vil kanskje si at dette er naivt. Men jeg prøver å være optimistisk, og jeg håper at media etterhvert kan bidra til å gjøre furry alment akseptert til en høyere grad enn furs opplever at det er nå.

– Alle familier må jo ha sorte får. Personlig skjønner jeg at utenforstående får et negativt inntrykk når de bare ser de sorte fårene. Men, realiteten er at de aller fleste er ganske ordinære folk, sier Joon.

TEKST: Hilde Børufsen

AD: Adam Billyeald

ILLUSTRASJON: Xenia Eliassen (alias Swandog)